

РЕШЕНИЕ

№ 7404

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8854** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, подадена от К. М. К. срещу Агенцията по вписванията, с която е предявен иск с правно основание чл. 1 във вр. с 28, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/, в която моли да бъде осъден ответникът да ѝ заплати сумата от 615 лева /шестстотин и петнадесет лева/, представляваща обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди, изразяващи се в направени разноски за обжалване на постановен от длъжностно лице при ответника отказ за вписване на заявени обстоятелства в Търговския регистър, отменен по съответния ред, от които сумата от 600 /шестстотин/ лева общо заплатено адвокатско възнаграждение в производствата пред Софийския градски съд и Софийския апелативен съд, както и 15 /петнадесет/ лева заплатена държавна такса за разглеждане на жалбата срещу отказа.

В указания едномесечен срок не е постъпил отговор от ответника.

Представителят на СГП намира исковата претенция за основателна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и обсъди доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

С Решение № 260593/ 07. 04. 2021 г. по търговско дело № 521/ 2021 г. по описа на Софийския градски съд, ТО, VI-24 състав, е отменен отказ № 20210316123402/ 17. 03. 2021 г. на длъжностно лице на Агенцията по вписванията да впише по партидата на [фирма] заявената със заявление вх. № 20210316123402/ 16. 03. 2021 г. промяна относно заличаване на К. М. К. като управител на търговското дружество.

Посоченият съдебен акт е обжалван от Агенцията по вписванията, като с Решение № 411/ 05. 07. 2021 г., постановено по т.д. № 551/ 2021 г. по описа на Апелативен съд – [населено място] е потвърдено Решение № 260593/ 07. 04. 2021 г. по търговско дело № 521/ 2021 г. по описа на Софийския градски съд, ТО, VI-24 състав. В хода на производството по т.д. № 551/ 2021 г. по описа на Апелативен съд – [населено място] са претендирани направените от К. К. разноски, без да са представени доказателства за направени такива и без да е уточнен техният размер.

В хода на производството по т.д. № 521/ 2021 г. по описа на Софийския градски съд, ТО, VI-24 състав и след обявяване на Решение № 260593/ 07. 04. 2021 г. по търговско дело № 521/ 2021 г. по описа на Софийския градски съд, ТО, VI-24 състав, са представени доказателства за направените от К. К. разноски, представляващи 300 /триста/ лева заплатен адвокатски хонорар и 15 лева – заплатена държавна такса, като на основание чл. 248 от ГПК е депозирана молба за допълване на съдебния акт.

С Определение № 262544/ 10. 05. 2021 г. съдът е оставил без уважение молба вх. № 308585/ 20. 04. 2021 г. на К. К. за допълване на решение от 07. 04. 2021 г. по т.д. № 521/ 2021 г. по описа на СГС в частта за разноските. Съдът е приел, че доколкото не е направено искане за присъждане на разноски преди постановяване на съдебния акт, такива не следва да бъдат присъдени.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, при упражняване на чиято административна дейност се твърди да са причинени вредите, доколкото дейността на Агенция по вписванията се характеризира като административна. Действията по вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър се извършват от служители в Дирекция „Длъжностни лица по регистрация” в Агенцията по вписванията, чиито правомощия са визирани в чл. 15 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията. Агенцията и длъжностните лица по регистрация са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК, защото принадлежат към системата на изпълнителната власт и са носители на административни правомощия, овластени със закон. В подкрепа на този извод е и изменението на чл. 28, ал. 2 от ЗТРЮЛНЦ, който препраща към ЗОДОВ за реда за репарирание на вредите, причинени от Агенция по вписванията на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията.

За да се произнесе по основателността на предявения иск, съдът съобрази следното:

За да възникне правото на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и за да бъде ангажирана отговорността на ответника е необходимо ищецът да докаже кумулативното осъществяване на следните елементи на фактическия състав:

настъпила вреда в правната сфера на ищеца, която включва реално причинени щети и пропуснати ползи, незаконосъобразен акт, незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, вредата трябва да е настъпила в резултат на незаконосъобразния акт, незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, вредата да е настъпила при или по повод изпълнение на административна дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, незаконосъобразното действие и бездействие и настъпилата вреда. Следователно в настоящия случай, за да се ангажира отговорността на Агенцията по вписванията, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва да се установят всички елементи от фактическия състав на цитираната разпоредба – отменен незаконосъобразен административен акт, претърпяна от ищеца вреда и причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредата.

Дейността по вписване в търговския регистър е регламентирана в чл. 22 и сл. от ЗТРРЮЛНЦ, като отказът за вписване подлежи на обжалване пред окръжния съд по седалището на търговеца. В чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ изрично е предвидено, че Агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. В процесния случай ищцата претендира вреди от отменен отказ № 20210316123402/17. 03. 2021 г. на длъжностно лице на Агенцията по вписванията да впише по партидата на [фирма] заявената със заявление вх. № 20210316123402/ 16. 03. 2021 г. промяна относно заличаване на К. М. К. като управител на търговското дружество.

Доколкото по силата на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ отказът от вписване в търговския регистър е приравнен на административен акт, съдът приема, че е налице първата предпоставка за реализиране на отговорността по ЗОДОВ, а именно - отменен по съответния ред административен акт.

Съдът намира обаче, че адвокатското възнаграждение, платено в съдебното производство по обжалване на отказ за вписване в търговския регистър на подлежащи на вписване обстоятелства, не е вреда по смисъла ЗОДОВ и не подлежи на обезщетяване по реда на чл. 4 от ЗОДОВ. Настоящият решаващ състав приема, че сторените в съдебното производство разноски подлежат на възстановяване по общия ред, установен в чл. 78 от ГПК. Обратният извод не следва от разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, съгласно която норма Агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията по реда на ЗОДОВ.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ отказът на длъжностното лице по регистрацията подлежи на обжалване пред Окръжния съд по седалището на търговеца или клона на чуждестранен търговец, юридическото лице с нестопанска цел или клона на чуждестранно юридическо лице с нестопанска цел в 7-дневен срок от връчването му. Съдът разглежда жалбата в състав от един съдия в закрито заседание по реда на глава XXI от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, а решението му подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му пред съответния апелативен съд, чието решение е окончателно.

В глава XXI на ГПК - "Обжалване на определенията", няма разпоредби, които да са относими към направените в това производство разноски от страните. В чл. 278, ал. 4 от ГПК обаче се съдържа препратка за неуредените въпроси към правилата за

обжалване на решенията, като същевременно чл. 273 ГПК, намиращ систематичното си място в глава XX "Въззивно обжалване", препраща за неуредените въпроси към правилата за производството пред първата инстанция. В чл. 236 от ГПК, поместен в Част Втора, Дял Първи "Производство пред първа инстанция", в ал. 1, т. 6 изрично е предвидено, че в решението се съдържа и произнасяне по въпроса в тежест на кого се възлагат разноските по делото като под разноски следва да се разбират направените от всяка от страните разходи за държавна такса, за вещи лица и за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и защита от адвокат. Отделно от всичко това, чл. 81 от ГПК, поместен в Част Първа "Общи положения", предвижда, че във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски.

Така проследената нормативна уредба безспорно налага извод, че за овъзмездяването на направените разходи в производството по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ е приложим редът по ГПК, което на основание чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ изключва за тях приложението на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Този извод съдът обосновава и с разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ /нова, ДВ, бр. 105/2020г./, която в отговор на спорния въпрос относно разноските в производството по обжалване на отказите за вписване, изрично предвижда, че такива се присъждат от съда по реда на ГПК.

Аргумент за този извод се съдържат и в мотивите на Определение № 262544/ 10. 05. 2021 г., с което съдът е оставил без уважение молба вх. № 308585/ 20. 04. 2021 г. на К. К. за допълване на решение от 07. 04. 2021 г. по т.д. № 521/ 2021 г. по описа на СГС в частта за разноските.

Няма доказателства К. К. да е оспорила посоченото определение пред Апелативен съд – [населено място].

По искането за присъждане на разноски в производството по т. д. № 551/ 2021 г. на Апелативен съд – [населено място] липсва произнасяне в диспозитива на Решение № 411/ 05. 07. 2021 г. Поради това ищцата е разполагала със средство за защита, като поиска съдът да допълни постановеното решение в частта за разноските.

Като не е сторила това, ищцата е загубила правото да претендира сторените от него разноски като обезщетение за вреди от недействителен и отменен акт на длъжностното лице по регистрацията.

Горните аргументи мотивират съда да приеме предявения иск за неоснователен, в резултат на което да го отхвърли.

По изложените съображения, Административен съд – София град, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на К. М. К. срещу Агенцията по вписванията, с която е предявен иск с правно основание чл. 1 във вр. с 28, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/, в която моли да бъде осъден ответникът да ѝ заплати сумата от 615 лева /шестстотин и петнадесет лева/, представляваща обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди, изразяващи се в направени разноски за обжалване на постановен от длъжностно лице при ответника отказ за вписване на заявени обстоятелства в Търговския регистър, отменен по съответния ред, от които сумата от 600 /шестстотин/ лева общо заплатено адвокатско възнаграждение в производствата пред Софийския градски съд и

Софийския апелативен съд, както и 15 /петнадесет/ лева заплатена държавна такса за разглеждане на жалбата срещу отказа.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: